

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:
Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:

Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:

Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:

Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Vaj højt, vaj stolt og frit
vort flag
med dugen hvid og rød!
og vidn vor sag er
Danmarks sag!
vi vil ej savnes på den
dag,
da terningen om liv og
død
skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke, fra
din stang
i solskin, regn og vind!
flyv lystig gennem skov
og vang,
ombrust af glade
stemmers klang;
men væk og alvor i vort
sind!
vi os til manddom ind!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:
Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:

Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:

Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!

Der er ingenting, der
maner,
som et flag, der går til
top,
mens det drager vore
hjerter
og vort sind mod himlen
op –
og det vajer under saling
som en flammende
befaling,
å men også som en
hvisken
om det største, som vi
ved:

Ikke din og ikke min
men hele folkets evighed!